

55
Belwollinen

Tätkimistö

Elämästä ja Kuolemasta

Sille,

Eläisänsä

Kunnioitetulle ja Hyvin Oypineelle
Herralle,

Matthias Solenius

Wainajalle,

Kappalaisen Apulaiselle, Uuden
Kirjon Pitäjässä,

Joka ainoastans eli 33 ajastakaa, ja niin
muodoiin nuorudensa parhaimmasta kukoistukses-
wahwasta Uskosta ja Toiwosta Wapahraiansa
päälle, tästä wihehäisyydestä pois kutsuttiin siinä
24 päivänä Helme. Kuussa, Wuonna 1787.

Yaljon puuttuwaisesti edes annettu yhdellä heis-
kolda, halwaida ja hänelle hywin tuttawaida jä-
seneldä Th. R. P. Wuonna 1787.

EURUSA,

Prändäty Wuonna 1792.

Emanuel Kenyon

son

Rupertanilo

Ensimmäinen Osa.

Weis. kuin: Jo joutuu armas aika 22

Jo joudui aika ehtooll', Ja auring' laste
pois, Ett' Työ-Mies pääsi levoll', Kuin
Jesusta janois, Sai palvelia nyt pakons Ott'.
Herrans helmohin Tainaaseen tahdoi talons
Pyhäen fuorihin.

2. Ei siellä talwi tuima Händ' enää va-
sita, Eit' mingän surun woima Tästedes ah-
dista; Ett' pääsi iloikemaan Suwehen suloi-
seen, Tainaaseen riemuikemaan, Lepohon, iäts-
seen.

3. Hän oli täällä kuin tähti, Eht' heikko
hengessä, Pimeessä laayos' paisti, Sijasa pyhä-
sä, Sai tuta maa'linan wihaa Christusen täh-
den tott'; Ol' monen puheen sia, Joild' mai-
tti katkerute.

4. Mut' ongosta se ihme, Ett' hällä näin
käwi täällä? Koff' näem' Sanast' ilme, Ett'
Jesuskun maan päällä Bihattiin suruttomild',
Synnissä makawild', Niid' tämän maa'linan
omild' Pahudes' yldyneild.

5. Näit' itse Jseudäkin, Sai tosin käre-
siä, Täällä Herra Jesusem'kin Häwäistyst' sy-
liä;

Kiä; Sentähden ei se liioy, Ol huone-wälle,
Jos tulee mailman pilkoy. On kunnia sielulle.

6. O! kuinga mailman wiha On sielull'
terwellist', Jot' ei suo häälle flaa, Niemmi'
Apostoleist'. Näin tänäpäivän' wiela, Niill'
harweill' usk' will' Tapahtuu tosin täällä Jes
susen seurajill'.

7. Jotk' hänen nimens pyhän Jesusen
tunnustit, Ei suruttoman sydän, Voi kuulla,
Käyri niit': Jos mailmast' olisitte, Niin hän
reit' rakastais Waan sen te hyljäisitte Jesusta
tunnustais.

8. O lyhytkästä suruu, Täs' ajan rahdas
sa! Sitä iso osa, muru', Zaetan' taiwasa:
Siell' palkkas mayerahan Sull' Sanan saar
naja, Et's walmis armahtahan Olit raaj'
rikkoja.

8. Et's ollut niinkuin outo Uuun tarwitse
will': Waan korwas köyhäin huutoon Kalli
stit, waiwaisill', Wisusti tutkeit niitä Köyhijä
orwoja, Pysyt heist' murhett' pitää Sydäms
men halulla.

10. Sää olit sokian silmä Onduwan jal
kain, Näytit sen uskos täällä, Jost' he tua
kunain; Muti' harwat on kuin itkee Jese
phin wahingoo; Waan köyhää sortaa, sylkee.
Herra heit' auttakoon!

11. Herra tott' Palweliansa Nyt lasi
rauhaan pois, Armosa Saarnajansa. Näin
hänell' hywin sois', Kuin wiina mäen työhön
Herley' ol' kutsuttu, Jota tek' mielell' hywäll':
Ei koskan suuttunu.

12. Oli-pispan tahdon jälkeen Pysy' ka
soi' Herralle, Min' sanan nuotan selkeen
Heite'

Heitt' oikiall' puolelle: Mut' hawaiti' surkias-
sti, Ett' tyhjän' yöstänsä, Sai mielens' raska-
hapi Walwoisa yöstänsä.

13. Hän werkkons' apajalle Sydämeest'
sywähän Siemendä lawialle Pyhs' kylwää
itämään, Ett' sielut ravitupi Ol's tulleet sanas-
sta, Se hywin kätketypi Kuin päästä wai-
woista

14. Sitt' kulki korkialle, Wartia wa-
kainen, Puolelle oikialle, Vaistaa kuin tähti-
nen. Näin pandiin passion päälle Se hywä
palwelija, Kuin oli Herrald' täällä Kutsuttu
Saarnaaja.

15. Min' oli uskollinen Karitsoj' kaitsemas,
Sin', päiwän' murhellinen Eryneir' hakemas.
Näin kulutt' aikans' surull' Olon kates' pilka-
sa; Nyt Papillitell' pugull' On puzet' tai-
wasa.

16. Jos joku aikaisingin Etseis händ
aamulla, Sais kohta kuulla sengin: En täällä
ol' olewa, Kuuminis on äitins' powes, Lepä
siell' kammiosans, Sielu Pähäen Kuoris'
Kiittämas' Jesustans.

17. Wanhimpain joukos' weisaa Meliä
kolmatt' kymmenen, Ei enä täällä saarna
Edesä syndisten. Nyt kaunis Herran edes'
Ombi hän olewa, Hohtaapi kirkkaudes. Kas'
Herran Pappia!

18. Kuin huuta hurstkain kansa: Amen ja
siunaus, Kolm'naisull' kokonansa Olkon Jeho-
wall' uus' Olistys, kunnia, kiitos, Halleluja
iloinen, Jesuxell' yhdes' liitos' Amen ijankaitse-
minen.

Toinen

Toinen Osa.

Weis. kuin: Ah Herrä älä wihasas 2c.

I.

Hyvästi rakkaat vanhempain', Kuin minust' murhatt' piditte, Eäs' aias' wirjat' Haldian
Eain elämäni ylit'. Kiitos teill' kaiken edestä
Kuin teitt' mull', hyväst' mielestä Muistakaat
sieluanne.

2. Jos olet' sitä helhonneet, Kuin Wan-
hin vakas lastans, Sen edestä min surenneet
Kuin Nain Leski Poikaans, Sen näett' itse
sanasa Kuinga hän oli surusa, Ross' hautaan
miehet kannoit.

3. Min tekee tänäpäiwän' wies, Se joka
sieluns kuolkeex' Näkeepi, ett' on wääräll' tiell'.
Eott' synnin rundeex' Ses Pyhän Hens-
gen watoista, Kuin herättä hänt' unesta, Tun-
nosa tulee sairap'.

4. Siinä siet' saapi ymmärtä, Ett' Eöy-
hän sieluns rappan' Sen myöskin ainwan sy-
wältä Helwettiin ombi saattan'. O! julmat
hauta miehetkin Ne owat kaikki synnitkin,
Jost' harm' on tuffan tunden'.

6. Joka tääll' itkee itsiäns', Ett' oma mur-
hamiehens On ollut raukka eläisäns, Kuole-
mattoman hengens Kuin ombi Eöyhä sielunsa,
Jot' Jesus tahto armahtaa Ett' makaa hel-
wetisä.

6. Hän tarttuu ensin paarehin, Ihmisen os-
maan cundoon, Kantajat Eoh' seisah-
tin' Kaikk' julma syndein, joukko Ei
enk'

enä ehdollisesti Tee wääräytt' ulkonaisesti, Kau-
histuu niitä kaikii.

7. Ah koetelkaat itsiän' Banhempan',
ett' muut sukun'. Kaikki te hyväst' tänäpä'n
Jätän: Jesuren' nukun. Rukoilkaat ett' näin
asiat Maillans' tucup' tulewat Seljämmäp'
Kuin täs' kuulett'.

8. Ett' syndein tundoon tulistit', Pietarin
kawall' katuun, Ja niinkuin Pawal' uskoistit'
Ah älkät jääkät paatuun: Synll' hetki kerta
tulee se, Joka silmänne aukaisee; Pyytkää't oll'
ennen walmiit.

9. Jota teill' wiimey' toivotan Ett' Her-
ras' elätt', kuolett', Sydämmen polwet kumar-
ran Jesuren' Isän puoleen, Että te täydes' to-
desa Jumalan Pojan uskosa Tulistit' Herran
steen.

Kolmas Osa.

B. I. Ihminen jong' Jumal' loi se.

I.

Hyväst' Seuralunda myös, Josa hetken olin
työs', Puhuin siitä woimasta, Kuin sain
Herran armosta.

2. Löysin sen juur' todesti, Kuin its' Je-
sus sanopi: Harwat owat walitut, Eht' on
Kaikki kutsutut.

3. Ah on wäähä joukko se, Joka todell'
pyytäne'e Uskoon Jesuren' pääll' tull', Viel'
sitte Hengen sodas' oll'.

4. Elin

4. Siin' teit vastan feisoopi Sangen
montaa Sangarii. Ne juur' hirmuisenmatkin
Ensij' epäuskokin.

5. Toisex luonto turmeltu Pian syntiin
horjahtuu, Jollei henges' sodita, Koht' tundo
sairasta.

6. Kolmannexi sydän se, Koiruttansa ta-
ritsee, Ussiat toisin kääntäpi Totuute' vastan
sykkeepi.

7. Neljännexi himokin Kuningas on jul-
makin, Tahto hallit' ihmisen, Jollei turvaa
Jesuxeen.

8. Viel' se firotte' yspens Satanan on
syytyks, Paradisis peritty, Monen sisäll' kyl-
wetty.

9. Kuningas wiel' forkija, On se iso
mailma, Babylonin torni suur' Taiwan tahto
puhkais' juur'.

10. Näiden kaitkein joukosa Päämies Per-
fel' ilmaasa Lendä wiekkast', pettelee, Mutuas
wahwod, rukoilee.

11. Mutta näistä kaitista Boitto saadan
Taimasta, Uskonnisten auttajald', Wihollisten
woittajald'.

Neljäs Osa.

W. I. Woi Zerra Kuinga usiat re.

I.

Syvästi kaitki wainojan' Te kuin mun pa-
nit pannaan Koll' usiasti, kiukufann': Sen
mä teill' antex' annan, Eht' sytydin oin he-
hen

hen köht, Kuin tyhmyydes' mull' teitt' tott!
Anokaat Herrald' anteev'.

2. Hän tahtoo tulla tygönne, Wei! miip'
ett' wastanota: Seisoopi kessellänne, Huutaa,
kolkuttaa totta. Ah auuas kuin awaapi
Sydämens, kowans lainaapi, Ei sitä ulos
heitet'.

3. Jesus Propheta Isän maall' Ei siellä
mitän mapan': Niin käy wiel' täll' ajahall', Ei
tyhmiät ole lakann' Wainomast Herran omia,
He kahle koiran haukkuja Saa kuull' ja näh-
dä surkiast'.

4. Täst' ahiast' Jesus itsekin Todisti sa-
noisansa Sokeille Judalaisill'kin Tykönä olles-
sansa: Kats' se tott' seisoo joukosann' Jota
et sielus tunnosann' Nakast', eik' uskos tunne.

5. Ah rukoilkaat te wielä sit', Ett' parans-
nuxen armon Täällä ajas' nytt' jo saisitte, Te
tyhmiät, wit' paljon Ompi tott' Herran edestä.
Ah käändykät jo Hengessä, Ett' anteev' an-
netaisin.

6. Näin minun tule teitille Pahdenn'
mapaa hywäll', Siit' miellisuosis Herrall' Tulee-
pi tosin Pyhäll'. Sill' kiitän teit' sen puolesta
Ett' Herran saltimisesta Mua ahdistitt' ja
ammuitt'.

7. Nuolenne yöt ja päivätkin Särkivät
sydäntäni. Sentähden Herran tygö siin' Pa-
kenin, rakkahani, Mun Jumalatan' miista-
man, Edest' teidän rukoilemaan, Kuin teitt'
mull' maa'iman karwax'.

8. Näin minull' hywin teitte; Mutte itsen'
petitt' surkiast': Neunden ett' Jesust' etsitte,
Ennen

Ennen kuin lähdet' ajast', Ettei se jäis teill'
hilaisex', Viimeinen hetki hienuisex', Eik' epäi-
lys' tulis' eteen'.

9. Silloin työt salaisimmatkin Ilmantuu
waskeuteen. Sydämmen ajatuksetkin Nouse-
vat tunnon eteen. Ei iäks ole peitosa Sill'
Herran muisto kirjasa Kaikki seisoo selkiästi.

10. Ah laittakaat niin totuudes' Köyhään
sieluinne puolest', Ett' asann' hywin Jesuses'
Kävis' armosta suurest'. Hän teik' kaikkia
hallitsoon, Totuuden tundoon saattakoon,
Walaiskon Hengellänsä.

Wides Osa.

W. f. Jo aiwan läsnä aika on se.

I.

Syvästi Wirka-weljeni, Kuin edellän' ja
jälkeen' Seisotte siäs' pyhäst' siin'. Onko
teill' sit' haluu oikein, Että te walann' jälke-
hen Hajette lampait' Herrallen, Henges' ja to-
tuudesa.

2. Ettei waan wirkaann' laitetais, Tun-
nos' teit' soimatais, Eik' laiska-koirix' kutsu-
tais', Warkaix' ja muhajiixi. Woi niitä palke-
ka-paimenii, Kuin willoja waan kokooopi,
Mutta lampaat sudell' jättä.

3. Monell' muull' häijyll' tavalla He pa-
hennusta antaa; Puheill', töill' keltottomilla,
Elämäll' haiewalla, Jost' surutoin saa pilka-
ta, Kuin paimen istaisuudella Antaa trou-
weis' ja peleis'.

4. Näis'

4. Näistä juur' tämän kattaissit' Chryso-
stom' aikansa Murheella kirjoitt' paimenist',
(Jost lukee saa viel' kansa): Mattel' tutkistel-
lesans Sen Pyhän miran painos kans Saa
noihin puhkeis näihin:

5. Mattel' kuinga suuresta Ja vaarallises
paikas Baellat tästä ilmaisa: Saruton tiedä
wirkas Se onni suurin este sull', Et's Jes-
sus' uskos tundeen tul', Sää käändymätöin
pappi.

6. Mutta ne hymäet palweliat, Heräneet
Herran Papit, Uskolliset lauman wartiat,
Kuin murhett' siitä pidit, Eik' seuraann' isoo
maailmaa Suruttomitten rinnalla, Helvetin
riettä kulkeen.

7. Mutta he suurell' murhella Korvesta
koko lampait' Etivät harraudella, Walwo-
wat hiljain warhain Hengestä Herran edestä
Suden juust ulos repiesä: Tull' Jesu awuy'
heille.

8. Ettei he suuttuis, wäsyisi Työs py-
häst', raskahasta, To uudest' pehes wäännyisi.
Wahwist' heit wahwoisansa Iwa sun sanas
owi heill' Niinkuins teit Apostoleill' Pääst'
kielen siteet waltall'.

9. Herra Jesu! awa heidän suuns Sun
rahtoos tulkitsemaan; Suo Henges woima ai-
na uus' Sieluja ravitseman. Ah walmist'
rakentaita, Eet' kaatuneita muureja Parau-
nais' häwinneitä.

10. Täällä Seurakundaa sekutais' Jos'
pahois pahoi löytyy Joukosamm' soliat' Judas-
lais' Itsens on häijyll' myynyt, Ah Jesu!
weddä

medä takaisin Sanas ja pappein kauttakin,
Kuin kahdest' wihit' owat.

11. Että sit' sinua kiittäisit, Ynn' pais
menet ja lampat, Jolla duomiolla tulisit.
Henges' sokiät rampat Sisälle lammas huonee-
seen Saat seurakundahas ylhäiseen, Jehowat
ylistämään.

12. Siell' Opettajat oikiat Paistawat
kirkkaudes: Ne kuin mont' hurkkauttiwat
Kruunu pääs', palmu kädes'. O! ihanaista
bloockin, Sit' hedelmällist' peldookin, Jot' elos-
miehet niittä.

